

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 1. maj 2012
Sagsnr.: 15303
Dok.nr.: 380017

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 17. april 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 7 i forbindelse med forslag til lov om ændring af lov om randzoner, L145, som hermed besvares.

Spørgsmål 7:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 14/4-12 fra Asger Møller Madsen, Brovst, og Carsten Søbog Andersen, Birkelse, jf. L 145 - bilag 8.”

Svar:

Dette spørgsmål vedrører ikke L 145, men snarere loven om randzoner, der blev vedtaget i 2011 under VK-regeringen.

Kvælstof giver normalt ikke anledning til problemer i vandløb, hvor der som regel ikke vil være problemer med iltningen i de fri vandmasser. Så når fiskene har fået det bedre i vandløbene de seneste årtier, skyldes det kun i mindre grad den generelle kvælstofregulering af landbruget. Forbedringen skyldes først og fremmest bedre fysiske forhold (genslyngninger, fjernelser af spærringer, mere skånsom vedligeholdelse m.m.) og bedre spildevandsrensning.

Randzonerne er et virkemiddel der bl.a. skal mindske kvælstoftabet til fjorde og lukkede kystvande, hvor kvælstof kan medføre en forøget tilvækst af mikroalger – der medvirker til iltsvind og fiskedød.

Manglende stenrev og ændringen af bundforholdene i de indre farvande har ganske givet en negativ effekt på vandmiljøet, men disse forhold er kun en del af det større billede.

Fødevareministeriet er ikke bekendt med, at Nationalt Center for Miljø og Energi (DCE (tidl. DMU)), Aarhus Universitet, skulle have udgivet en rapport, der viser, at der ingen kvælstofeffekt vil være af randzonerne. Tværtimod fremgår det af forarbejderne til Randzonenloven, at randzonerne er et meget effektivt redskab.

Mette Gjerskov

/Kim Holm Boesen